

August 17, 1994
stos2752/mbe/le

Interim Award of the Arbitral Tribunal

Dr. habil. Tadeusz Szurski
Court of Arbitration at the Polish
Chamber of Commerce
P.O. Box 361
ul. Uhrebacka 4
PL-00-074 Warszawa
Tel. 0048 22 27 47 54
Fax 0048 27 46 73
Arbitrator
appointed by Poland

Dr. Pierre A. Karrer
Pestalozzi Gmuer & Paury
Löwenstrasse 1
CH-8001 Zürich
Tel. 1 217 93 27
Fax 1 217 92 17
Chairman
appointed by the President of the
Arbitration Institute of the
Stockholm Chamber of Commerce

Georg Ahrens
Rechtsanwalt und Notar
Seedammstrasse 3
D-30161 Hannover
Tel. 0049 511 34 36 81
Fax 0049 511 34 15 72
Arbitrator
appointed by Saar Papier

in the arbitration in Zurich
pursuant to the German-Polish Investment Protection Treaty of November 10, 1989

between

Saar Papier Vertriebs GmbH
Ms. Beate Göbel
Kohlweg 21
D-66123 Saarbrücken

Republic of Poland
Chief Inspectorate for
Environmental Protection
ul. Wawelska 52-54
PL-00-922 Warszawa
Tel. 0048 22 25 11 04
Fax 0048 22 25 11 04

represented by
Dr. Christof Siefarth
Lüer & Görg
Konrad-Adenauer-Ufer 21
D 50668 Köln
Tel. 0049 221 916 440
Fax 0049 221 916 44 30
hereinafter Saar Papier

represented by
Boleslaw Fedorowicz
advocate
ul. Zlotych Piasków 3/78
PL - 02-759 Warszawa
Tel. 0048 22 427 107
Fax 0048 22 427 107
hereinafter Poland

concerning
Investment in Poland
Jurisdiction of the Arbitral Tribunal

1. The German-Polish-Investment Protection Treaty of November 10, 1989 includes the following provisions:

Artikel 4

(1) Kapitalanlagen von Investoren einer Vertragspartei genießen im Gebiet der anderen Vertragspartei vollen Schutz und Sicherheit.

(2) Kapitalanlagen von Investoren einer Vertragspartei dürfen im Gebiet der anderen Vertragspartei nur zum allgemeinen Wohl und gegen Entschädigung enteignet, verstaatlicht oder anderen Maßnahmen unterworfen werden, die in ihren Auswirkungen einer Enteignung oder Verstaatlichung gleichkommen. Die Entschädigung muß dem Wert der enteigneten Kapitalanlage unmittelbar vor dem Zeitpunkt entsprechen, in dem die Enteignung oder Verstaatlichung öffentlich bekannt wurde. Die Entschädigung muß unverzüglich, spätestens jedoch innerhalb von zwei Monaten, gestellt werden und ist ab dem dritten Monat bis zum Zeitpunkt der Zahlung mit dem üblichen bankmäßigen Zinssatz zu verzinsen; sie muß tatsächlich verwendbar und frei transferierbar sein. Spätestens im Zeitpunkt der Enteignung, Verstaatlichung oder vergleichbarer Maßnahmen muß in geeigneter Weise für die Festsetzung und Leistung der Entschädigung Vorsorge getroffen sein. Die Rechtmäßigkeit der Enteignung, der Verstaatlichung oder vergleichbarer Maßnahmen und die Höhe der Entschädigung müssen in einem ordentlichen Rechtsverfahren nachgeprüft werden können.

(3) Investoren einer Vertragspartei, die durch Krieg oder sonstige bewaffnete Auseinandersetzungen, Revolution, Staatsnotstand oder Aufruhr im Gebiet der anderen Vertragspartei Verluste in Kapitalanlagen erleiden, werden von dieser Vertragspartei im Falle von Rückerstattungen, Abfindungen, Entschädigungen oder sonstigen Gegenleistungen nicht weniger günstig behandelt als ihre eigenen Investoren. Solche Zahlungen sind frei transferierbar.

(4) Hinsichtlich der in diesem Artikel geregelten Angelegenheiten genießen die Investoren einer Vertragspartei im Gebiet der anderen Vertragspartei Meistbegünstigung.

Artikel 10

(1) Meinungsverschiedenheiten zwischen den Vertragspartnern über die Auslegung oder Anwendung dieses Vertrags sollen, soweit möglich, durch die Regierungen der beiden Vertragsparteien beigelegt werden.

(2) Kann eine Meinungsverschiedenheit auf diese Weise nicht beigelegt werden, so ist sie auf Verlangen einer der beiden Vertragsparteien einem Schiedsgericht zu unterbreiten.

(3) Das Schiedsgericht wird von Fall zu Fall gebildet, indem jede Vertragspartei ein Mitglied bestellt und beide Mitglieder sich auf den Angaben eines dritten Staates als Obmann einigen. Die Mitglieder der beiden Vertragsparteien zu bestellen ist. Die Mitglieder sind innerhalb von zwei Monaten, der Obmann innerhalb von drei Monaten zu bestellen, nachdem die eine Vertragspartei der anderen mitgeteilt hat, daß sie die Meinungsverschiedenheit einem Schiedsgericht unterbreiten will.

(4) Werden die in Absatz 3 genannten Fristen nicht eingehalten, so kann in Ermangelung einer anderen Vereinbarung jede Vertragspartei den Präsidenten des Internationalen Gerichtshofs oder die erforderlichen Ernennungen vorzunehmen.

(5) Das Schiedsgericht entscheidet mit Stimmenmehrheit. Seine Entscheidungen sind bindend. Jede Vertragspartei trägt die Kosten ihres Mitglieds sowie ihrer Vertretung in dem Verfahren vor dem Schiedsgericht, die Kosten des Obmanns sowie die sonstigen Kosten werden von den beiden Vertragspartnern zu gleichen Teilen getragen. Das Schiedsgericht kann eine andere Kostenverteilung treffen. Im übrigen regelt das Schiedsgericht sein Verfahren selbst.

Artykuł 4

1. Inwestycje inwestorów jednej Umawiającej się Strony korzystają na terytorium drugiej Umawiającej się Strony z pełnej ochrony i bezpieczeństwa.

2. Inwestycje inwestorów jednej Umawiającej się Strony mogą na terytorium drugiej Umawiającej się Strony ulec wywłaszczeniu, nacjonalizacji lub mogą być poddane innym środkom równoznacznym w skutkach z wywłaszczeniem lub nacjonalizacją tylko w interesie publicznym i za odszkodowaniem. Odszkodowanie musi odpowiadać wartości wywłaszczonej inwestycji bezpośrednio przed momentem, w którym wywłaszczenie lub nacjonalizacja stały się publicznie znane. Odszkodowanie musi być wypłacone niezwłocznie, najpóźniej jednak w ciągu dwóch miesięcy; poczynając od trzeciego miesiąca do momentu wypłaty podlega ono oprocentowaniu według normalnej bankowej stopy procentowej; musi być zapewniona rzeczywista możliwość wykorzystania i transferu tego odszkodowania. Właściwy sposób ustalenia i wypłacenia odszkodowania powinien zostać ustalony najpóźniej w momencie wywłaszczenia, nacjonalizacji lub podjęcia równoznacznych w skutkach środków. Zgodność z prawem wywłaszczenia, nacjonalizacji lub równoznacznych w skutkach środków i

wysokość odszkodowania podlega zbadaniu w drodze zwykłego postępowania przed sądem powszechnym.

3. Inwestorzy jednej Umawiającej się Strony, których inwestycja doznała uszczerbku wskutek wojny lub innych konfliktów zbrojnych, rewolucji, stanu wyjątkowego lub zamieszek na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, będą w odniesieniu do ewentualnego odtworzenia, kompensaty, odszkodowania lub innych świadczeń traktowani przez tę Umawiającą się Stronę nie mniej korzystnie niż jej własni inwestorzy. Takie płatności podlegają swobodnemu transferowi.

4. W odniesieniu do spraw uregulowanych w niniejszym artykule, inwestorzy jednej Umawiającej się Strony korzystają z najwyższego uprzywilejowania na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 10

1. Spory między Umawiającymi się Stronami dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy powinny być w miarę możliwości rozstrzygnięte przez Rzeczy lub Umawiającymi się Stron.

2. Jeżeli na mocy rozstrzygnięcia sporu w powyższym sposobie wówczas należy na żądanie jednej z Umawiających się Stron przedłożyć go trybunali arbitrażowemu.

3. Trybunał arbitrażowy tworzony będzie, odcieranie dla każdej strony, w ten sposób, że każda Umawiająca się Strona wyznaczy jednego arbitra, z tym wyjątkiem, w ten sposób arbitry wyrazą zgodę na obywatela państwa trzeciego, jako przewodniczącego, wyznaczonego przez Rzeczy Umawiających się Stron. Wyznaczenie arbitra powinno nastąpić w ciągu dwóch miesięcy, z przewodniczącego w ciągu trzech miesięcy, od daty zawarczenia jednej Umawiającej się Strony przez drugą, że chce przedłożyć spór trybunali arbitrażowemu.

4. W przypadku niedorozumienia terminów wymienionych w ustępie 3, z braku innego porozumienia, każda Umawiająca się Strona może zwrócić się do Przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z prośbą o dokonanie koniecznych nominacji.

5. Trybunał arbitrażowy działa większością głosów. Jego decyzje są wiążące. Każda Umawiająca się Strona pokrywa koszty własnego arbitra oraz koszty jej udziału w postępowaniu przed trybunałem arbitrażowym; koszty przewodniczącego oraz pozostałe koszty pokrywa w równych częściach obie Umawiająca się Strony. Trybunał arbitrażowy może również uregulować koszty kosztów. W pozostałych kwestiach trybunał arbitrażowy sam reguluje swój tryb postępowania.

(8) Sind beide Vertragsparteien Mitglieder des Übereinkommens vom 18. März 1965 zur Belegung von Investitionsstreitigkeiten zwischen Staaten und Angehörigen anderer Staaten, so kann im Rückblick auf die Regelung in Artikel 27 Absatz 1 dieses Übereinkommens das vorstehend vorgesehene Schiedsgericht insoweit nicht angerufen werden, als zwischen dem Investor einer Vertragspartei und der anderen Vertragspartei eine Vereinbarung nach Maßgabe des Artikels 25 des Übereinkommens zustande gekommen ist. Die Möglichkeit, das vorstehend vorgesehene Schiedsgericht im Fall einer Nichtbeachtung einer gerichtlichen Entscheidung des Schiedsgerichts des genannten Übereinkommens (Artikel 27) oder im Fall der Übertragung kraft Gesetzes oder aufgrund Rechtsgeschäfts nach Artikel 6 dieses Vertrags anzurufen, bleibt unberührt.

Artikel 11

(1) Meinungsverschiedenheiten in Bezug auf Kapitalanlagen zwischen einer Vertragspartei und dem Investor der anderen Vertragspartei sollen, soweit möglich, zwischen den Streitpartnern gütlich beigelegt werden.

(2) Wird eine Meinungsverschiedenheit nach Artikel 4 Absatz 2 oder nach Artikel 5 innerhalb von sechs Monaten nach ihrer Geltendmachung durch eine der Streitparteien nicht beigelegt, so ist jede der Streitparteien berechtigt, im internationalen Schiedsgericht anzurufen.

(3) Die in Absatz 2 geforderte Regelung gilt auch für Meinungsverschiedenheiten über solche Angelegenheiten, für die der Investor und die andere Vertragspartei ein Schiedsverfahren vereinbart haben.

(4) Sofern die Streitparteien keine zureichende Vereinbarung erlen, sind die Bestimmungen des Artikels 10 Absätze 2 bis 5 sinngemäß mit der Maßgabe anzuwenden, daß die Bestimmung der Mitglieder des Schiedsgerichts durch die Streitparteien erfolgt und daß, soweit die in Artikel 10 Absatz 3 genannten Fristen nicht angepaßt werden, jede Vertragspartei mangels anderer Vereinbarungen den Vorsitzenden des Schiedsgerichtsrates der Hauptstadt Stockholm beien kann, die erforderlichen Ernennungen vorzunehmen. Der Schiedsspruch wird zwinzende und vollstreckend nach Maßgabe des Übereinkommens vom 10. Juni 1958 über die Anerkennung und Vollstreckung ausländischer Schiedssprüche.

(5) Die an der Streitigkeit beteiligte Vertragspartei wird während eines Schiedsverfahrens oder der Vollstreckung eines Schiedsspruchs nicht als Einwand geltend machen, daß der Investor der anderen Vertragspartei eine Entschädigung für einen Teil des Schadens oder den Gesamtschaden aus einer Versicherung erhalten hat. Artikel 6 Absatz 2 bleibt unberührt.

8. W przypadku gdy obie Umawiające się Strony staną się stronami Konwencji o Rozstrzyganiu Sporów Inwestycyjnych między Państwami a Obywatelami innych Państw z dnia 18 marca 1965 r., wówczas ze względu na postanowienia Artykułu 27 ust. 1 tej Konwencji, przewidziany w przedmiotym Artykule 25 Konwencji sposób do postąpienia między inwestorem jednej Umawiającej się Strony a drugą Umawiającą się Stroną. Nie należy to oznaczać zwolnienia przewidzianego w przedmiotym Artykule 25 Konwencji do postąpienia między inwestorem jednej Umawiającej się Strony a drugą Umawiającą się Stroną. Nie należy to oznaczać zwolnienia przewidzianego w przedmiotym Artykule 25 Konwencji do postąpienia między inwestorem jednej Umawiającej się Strony a drugą Umawiającą się Stroną. Nie należy to oznaczać zwolnienia przewidzianego w przedmiotym Artykule 25 Konwencji do postąpienia między inwestorem jednej Umawiającej się Strony a drugą Umawiającą się Stroną. Nie należy to oznaczać zwolnienia przewidzianego w przedmiotym Artykule 25 Konwencji do postąpienia między inwestorem jednej Umawiającej się Strony a drugą Umawiającą się Stroną.

Artykuł 11

1. Spory dotyczące inwestycji między jedną Umawiającą się Stroną a inwestorem drugiej Umawiającej się Strony powinny być w miarę możliwości rozstrzygane pokojowo między stronami sporu.

2. Jeżeli spor dotyczący spraw, o których mowa w Artykule 4 ust. 2 lub w Artykule 5, nie może być rozstrzygnięty w ter znie trzech miesięcy od dnia zrzeczenia się przez jedną ze Stron, wówczas na żądanie jednej ze stron sporu należy przedłożyć sąd trybunałowy arbitrażowy.

3. Postanowienia ust. 2 dotyczą również sporów w sprawach, w odniesieniu do których inwestor i Umawiająca się Strona uzgodniły postępowanie arbitrażowe.

4. Jeżeli strony sporu nie uzgodnią na siebie, wówczas stosuje się odpowiednio postanowienia Artykułu 10 ust. 2-5, zgodnie z tym, że strony wyznaczają się przez strony sporu, a w przypadku niedostarczenia terminów ustalonych w Artykule 10 ust. 3 każda ze stron sporu może z braku innych porozumień zwołać sąd do przewodniczącego Instytutu Arbitrażowego luby Mandowej w Sztokholmie i prosić o dokonanie koniecznych mianowań. Oczekiwane trybunał arbitrażowy zostanie zwołany i wyłoniony zgodnie z Konwencją z dnia 10 czerwca 1958 r. o Umowianiu i Wykonywaniu Zagranicznych Orzeczeń Arbitrażowych.

5. Umawiająca się Strona, będąca równocześnie stroną sporu, nie będzie w trakcie postępowania przed trybunałem arbitrażowym lub wykonywania orzeczenia tego trybunału powoływać się na argument, iż inwestor drugiej Umawiającej się Strony otrzymał za część lub za całość poniesionej szkody odszkodowanie z tytułu innego ubezpieczenia. Postanowienia Artykułu 6 ust. 2 pozostają niezmienione.

The Protocol to the Treaty adds:

Protokoll

Bei der Unterzeichnung des Vertrags über die Förderung und den gegenseitigen Schutz von Kapitalanlagen zwischen der Bundesrepublik Deutschland und der Volksrepublik Polen wurden außerdem folgende Vereinbarungen getroffen, die Bestandteile des Vertrags sind.

(1) Bei Beförderungen von Gütern und Personen, die im Zusammenhang mit einer Kapitalanlage stehen, werden die Vertragsparteien die Transportunternehmen der anderen Vertragspartei, vorbehaltlich der zwischen beiden Vertragsparteien bestehenden internationalen Übereinkünfte, weder ausschalten noch behindern und, soweit erforderlich, Genehmigungen zur Durchführung der Transporte erteilen.

(2) Zu Artikel 4
Der Investor hat Anspruch auf Entschädigung auch bei einer Enteignung oder einer vergleichbaren Maßnahme im Sinne von Artikel 4 Absatz 2, die die wirtschaftliche Tätigkeit des Unternehmens, an dem er beteiligt ist, beeinträchtigt, wenn dadurch zugleich auch seine Kapitalanlage betroffen ist.

Protokół

Przy podpisaniu Umowy o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji między Republiką Federalną Niemiec a Polską Rzeczpospolitą Ludową przyjęto ponadto następujące uzgodnienia stanowiące integralną część Umowy.

7. Przy przewozie towarów i osób mających związek z inwestycją Umawiająca się Strony, z zaszczerzeniem istniejących między Umawiającymi się Stronami porozumień międzynarodowych, nie będą stosować wyłączeń ani stwarzac utrudnień przedsiębiorstwom transportowym drugiej Umawiającej się Strony i w razie potrzeby udzielą zezwoleń na dokonanie transportu.

3. Do Artykułu 4
Inwestorowi przysługuje odszkodowanie również w przypadku wywłaszczenia lub porównywalnych działań - rozumieniu Artykułu 4 ust. 2, na skutek których doszło uszczerbku działalność gospodarczą przedsiębiorstwa, w którym ma on udział i gdy w wyniku tego inwestycja znacząco ucierpiała.

2.

The arbitrators were appointed as follows:

Mr. Georg Ahrens

Saar Papier's letter of March 5, 1992

Dr. habil. Tadeusz Szurski

Nominated by Ministry of Foreign Economic Cooperation on April 30, 1992, notified by Polish Embassy in Germany's letter of May 29, 1992.

Dr. Pierre A. Karrer

President of the Arbitration Institute of the Stockholm Chamber of Commerce's letter of December 9, 1993

3.

The seat of the arbitration is Zurich by agreement of the parties. (Chairman's letter of January 10, 1994, Saar Papier's answer of January 14, 1994, and Poland's answer of February 21, 1994).

4.

The Uncitral Arbitration Rules apply by agreement of the parties (see the correspondence just mentioned).

5.

English is the language of arbitration (see the correspondence just mentioned).

6.

Saar Papier alleges that, on March 1, 1988, it made contracts with Paged Zentrale Handlu Zagranicznego, Kostrzynskie Zaklady Papiernicze, HV Jensen Aktieselskab, the paper mill Krapkowice, the Hikrap company, and Assort Scandinavia A/S, and then formed a subsidiary, SPL, and imported increasing quantities of waste-paper into Poland, but after July 7, 1991, the shipments were held up at the border, pursuant to an amendment of the Statute of April 27, 1989, in force since July 1, 1989, but Polish enterprises were permitted to import waste paper at a time when Saar Papier was prohibited from the importation of waste paper. Saar Papier further points out that Saar Papier had expressly applied for an authorization for the importation of waste paper, which had been granted by the President of the Agency for Foreign Investments on May 4, 1990.

Saar Papier claims that the prohibition on importation of the raw material waste paper constitutes an act violating the German-Polish-Investment Protection Treaty of November 10, 1989.

7.

Saar Papier's prayers for relief are as follows:

1.

To declare that Poland is liable to compensate all damages sustained by Saar Papier resulting from the prohibition on importation of the secondary raw material waste paper since July 7, 1991.

2.

To render an award in favor of Saar Papier that Poland is required to pay to Saar Papier reasonable damages taking into consideration, as to the amount, lost profits of Deutsche Mark 17'434'732.94 plus 12 per cent interest since March 5, 1992.

3.

To impose the costs of the arbitration proceeding to Poland.

On May 20, 1994, Saar Papier reduced its claim to DM 2.3 Mio. plus 12 percent interest since March 5, 1992.

8.

On May 13, 1994, Poland entered a plea of lack of jurisdiction.

9.

On March 17, 1994, the Arbitral Tribunal issued a Constitution Order.

10.

Submissions limited to the question of jurisdiction of the Arbitral Tribunal were presented as follows:

Poland: May 13, 1994

Saar Papier: May 20, 1994.

11.

Thereupon Poland was set by order 2 of June 8, 1994, an extendable deadline until June 17, 1994, to substantiate its plea of lack of jurisdiction. Submissions were as presented as follows:

Poland: June 17, 1994

Saar Papier: July 27, 1994.

12.

On July 29, 1994, Poland received a last opportunity to substantiate its plea and to respond. Saar Papier protested against this on August 8, 1994. Submissions were presented as follows:

Poland: August 11, 1994.

13.

This is an international arbitration having its seat in Switzerland. Switzerland's Private International Statute applies (Art. 176). The Arbitral Tribunal decide on its own jurisdiction (Art. 186) and does this, by agreement of the parties, by an interim award (Art. 186 subsection 3).

14.

Poland does not contest the existence and validity of the arbitration agreement as such (Art. 178), but it claims that the present dispute does not fall within in the scope of the arbitration agreement.

15.

In order to decide whether the Arbitral Tribunal has jurisdiction it should not enter into the merits of the case itself (for instance the circumstances in the fact of the prohibition of importation of secondary raw material waste paper since July 7, 1991). Rather, it must, on the basis of claimants allegations of fact (whether contested or not), assessed in the light most favorable to claimant, decide whether prima facie claimant has made allegations which constitute the beginning of a case that the Polish measures were measures having effect equivalent to nationalization or expropriation.

16.

Poland's plea of lack of jurisdiction was articulated in two points which shall be taken up one by one.

17.

A first claim made by Poland is that a prohibition of importation can *per se* not be a "Massnahme, die in ihren Auswirkungen einer Enteignung oder Verstaatlichung gleichkommt" in the sense of article 4 subsection 2 of the Treaty.

The Arbitral Tribunal cannot read this from the Treaty. The Treaty itself does not give any indication what "equivalent measures" might be. To be sure, one will first think of cases of "materielle Enteignung" which are limitations on the use of assets such as a prohibition to build, or a prohibition of an environmental protection nature on the use of the assets, or a restriction of access to the asset which *substantially diminishes its value for the investor*. The Arbitral Tribunal cannot exclude that the prohibition of importation of the raw material to be processed in a factory (a combination of a restriction of an environmental nature and a restriction of access) *could* be an "equivalent measure" "also affecting the investment" in the sense of Protocol to article 4. Article 7 Protocol which expressly mentions transportation of goods in connection with an investment lends support to such a reading.

Moreover, Saar Papier's allegation is that Poland applies its prohibition of importation in a discriminatory manner against Saar Papier but not against its Polish competitors (owned by Poland), a point not addressed by Poland at all. A discriminatory application of law would diminish the value of an investment for an investor even more directly since it would affect the investor's capacity to compete. It would clearly run counter to Art. 4 Treaty.

18.

The second defense invoked by Poland is that the Treaty cannot be invoked where the host country provides adequate conditions for a just settlement of disputes within its own territory.

This is not supported by the wording of the Treaty either. Such a procedure is indeed required by Art. 4, but Art. 11 does not apply only in its absence. The Arbitral Tribunal considers that it need not already decide for purposes of its own jurisdiction whether the conditions for a just settlement of disputes within Poland are adequate or whether Saar Papier made adequate use of them. Saar Papier's allegation is that it was wronged by the way Poland's administrative and judicial process worked. The Arbitral Tribunal need not distinguish between the various branches of the government within Poland. The Treaty was set up to resolve disputes between investors and

the host country as a whole. Whether the investor was wronged by the host country is the very question that the Arbitral Tribunal will have to decide.

19.

Accordingly, the Arbitral Tribunal finds that it has jurisdiction.

20.

The *costs for this decision* will be assessed separately and are imposed on Poland. They were separately provisioned by Saar Papier. Accordingly, Saar Papier must be granted a right of recourse.

21.

The costs must follow the event also as far as *party representation costs* are concerned.

Based on the foregoing, the Arbitral Tribunal issues the following

Interim Award:

1.

The Arbitral Tribunal has jurisdiction.

2.

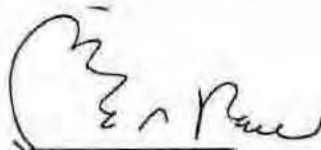
The Arbitration costs for the jurisdiction question are SFr. 15'000.--. They must be borne by Poland. They were advanced by Saar Papier. Accordingly, Poland must reimburse Saar Papier SFr. 15'000.--, payable into the account designated by Saar Papier's lawyer.

3.

Poland shall pay Saar Papier SFR. 2'000.-- towards its representation costs, payable as above.

4.

Notification in writing against red postal return receipt.

Pierre A. Karrer

Georg Ahrens

Tadeusz Szurski

*Dr. Szurski
replied to
the red indicated that he could (bring
a dissenting
opinion)*
Zurich, Sept 22, 1994